

Es war an einem ganz gewöhnlichen Vormittag auf einem alten rostigen Rohr am Kardamom-Kanal. Auf diesem alten Rohr saßen sie alle zusammen: die Freunde Arthur, Anton, Zahnlücke, Rabauke, Kora und Nora, Manfred Bogart, Rotkopf und Otto. Die Bande und ihr Rattenkinderbandenoberboss, der kleine Rabe, waren die allerbesten Freunde, seit Arthur den Anton gerettet hatte.

An diesem ganz gewöhnlichen Vormittag also überlegten sie sich, was sie heute wohl noch anstellen könnten – so ein richtiges Abenteuer erleben, das wäre doch mal was. Plötzlich rief Rabauke: „Da! Schaut mal da. Da schwimmt was Grünes, seht ihr`s?“

Ήταν ένα εντελώς συνηθισμένο πρωινό πάνω σ' έναν παλιό σκουριασμένο σωλήνα στον υπόνομο Κάρδαμο. Σ' αυτόν τον παλιό σωλήνα κάθονταν μαζεμένοι όλοι οι φίλοι: ο Αρθούρος, ο Αντώνης, ο Φαφούτης, ο Φασαρτζής, η Κόρα και η Νόρα, ο Μάνφρεντ Μπόγκκαρτ, ο Κοκκινοκέφαλος, και ο Όττο. Η παρέα και το πρωτοπαλίκαιο της παρέας των Μικρών Αρουραίων, ο μικρός κόρακας, ήταν οι καλύτεροι φίλοι, από τότε που ο Αρθούρος είχε σώσει τον Αντώνη. Εκείνο λοιπόν το εντελώς συνηθισμένο πρωινό σκέφτονταν τι θα μπορούσαν να κάνουν, μια αληθινή περιπέτεια, θα ήταν τρομερό! Ξαφνικά ο Φασαρτζής φώναξε: «Εκεί! Να, κοιτάξτε! Κάτι πράσινο επιπλέει. Το βλέπετε;»